

Ministeren

Europaudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Europaudvalget har den 2. juni 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 6 KOM (2025) 0101 efter ønske fra Mikkel Bjørn (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 6:

Vil ministeren – i forlængelse af den tidlige forelæggelse i Udlændinge- og Integrationsudvalget den 20. maj 2025 af EU-Kommissionens forslag om tilbagesendelse af illegale migranter – redegøre for, hvilke afgørelser der konkret skal ske gensidig anerkendelse af?

Svar:

1. Europa-Kommissionen har den 11. marts 2025 fremsat forslag til forordning om et fælles system for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold i Unionen (tilbagesendelsesforordningen).

Forslaget vil medføre, at der indføres et fælles system for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold på medlemsstaternes område. Europa-Kommissionens formål med forslaget til en tilbagesendelsesforordning er at sikre en effektiv tilbagesendelse og tilbagetagelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold.

Udlændinge- og Integrationsministeriet kan endvidere henvise til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 18 KOM (2025) 0101 stillet den 2. juni 2025

2. I medfør af forslaget til forordningens artikel 7, træffes der som udgangspunkt en *afgørelse om tilbagesendelse* (tilbagesendelsesafgørelse) af enhver tredjelandstatsborger, der opholder sig ulovligt på medlemsstatens område.

En *afgørelse om tilbagesendelse* er i forslagets artikel 4, nr. 4, defineret som en afgørelse, der fastslår eller erklærer, at en tredjelandstatsborgers ophold er ulovligt, og som pålægger eller fastslår en forpligtelse for den pågældende til at forlade Den Europæiske Union.

5. juni 2025

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2025 - 8826
Akt-id 3210406

En tilbagesendelsesafgørelse meddeles således til tredjelandstatsborgere uden lovligt ophold i medlemsstaten og forpligter tredjelandstatsborgeren til at forlade medlemsstaternes område.

Det fremgår ligeledes af forslaget til artikel 7, at de vigtigste elementer i en tilbagesendelsesafgørelse skal indsættes i en ny formular, som kaldes "den europæiske tilbagesendelsesordre", som skal gøres tilgængelig for de andre medlemsstater i Schengeninformationssystemet.

3. Forslaget til tilbagesendelsesforordningen indeholder i artikel 9 en bestemmelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af *afgørelser om tilbagesendelse* truffet af en anden medlemsstat (gensidig anerkendelse).

Det følger af bestemmelsen i artikel 9, at en medlemsstat (den fuldbyrdende medlemsstat) kan anerkende en anden medlemsstats (den udstedende medlemsstat) afgørelse om tilbagesendelse, hvorefter den fuldbyrdende medlemsstat kan udsende tredjelandstatsborgeren baseret på den udstedende medlemsstats afgørelse om tilbagesendelse.

Anerkendelsen af tilbagesendelsesafgørelsen skal kunne ske på baggrund af den europæiske tilbagesendelsesordre, der er gjort tilgængelig for medlemsstaterne via Schengeninformationssystemet, og som indeholder de vigtigste elementer i tilbagesendelsesafgørelsen. Den europæiske tilbagesendelsesordre har således ikke noget selvstændigt indhold.

Det følger af forslaget, at gensidig anerkendelse vil kunne gøres obligatorisk fra den 1. juli 2027.

Det er alene tilbagesendelsesafgørelser, der er omfattet af forslaget om gensidig anerkendelse.

Det bemærkes, at der i gældende ret er en hjemmel til gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse truffet i andre medlemsstater i udlændingelovens § 27 b. Ordningen er ikke obligatorisk.

4. En medlemsstat kan i medfør af artikel 9, stk. 4, beslutte ikke at anerkende eller fuldbyrde en anden medlemsstats tilbagesendelsesafgørelse, hvis fuldbyrdelsen åbenbart strider imod grundlæggende retsprincipper i den fuldbyrdende medlemsstat, eller hvis tredjelandstatsborgeren skal udsendes til et andet tredjeland, end det der er angivet i tilbagesendelsesafgørelsen. Medlemsstaterne kan således beslutte ikke at anerkende tilbagesendelsesafgørelsen, hvis det vurderes, at fuldbyrdelsen af tilbagesendelsesafgørelsen vil udgøre en risiko for refoulement. Den praktiske håndtering af, at det land, der udsender udlændingen, bærer ansvaret for, at refoulementsforbuddet overholdes, selvom et andet land har truffet tilbagesendelsesafgørelsen, berøres ikke i forslaget.

5. Formålet med gensidig anerkendelse af tilbagesendelsesafgørelser er blandt andet at effektuere tilbagesendelser. Derfor skal der ses nærmere på mekanismerne i forslaget om obligatorisk gensidig anerkendelse af tilbagesendelsesafgørelser, så det kan vurderes, om det er mere hensigtsmæssigt, at det ikke er obligatorisk, så der er mulighed for konkret i den enkelte sag at vurdere, om man vil gøre brug af andre landes tilbagesendelsesafgørelser, f.eks. i sager hvor udsendelse er hurtigere gennemført med en national afgørelse. Det vil der derfor også være stort fokus på i forbindelse med forhandlingerne om forslaget. Det er således ikke forventningen, at forordningen vedtages i sin nuværende form.

Kaare Dybvad Bek

/

Christina Fløystруп